

[Glistrup.]

1.700 kr. som kursbevægelsen året igennem, og fordi regeringens forslag forudsætter, at man kan sondre imellem forretningsmæssig gæld og privat gæld. Her er jo den store fælde i dette forslag, at hvis man ikke vedtager fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 1, men stemmer for den af regeringen foretagne udformning, så har man dermed godtaget, at man ved gældsposter kan sondre imellem forretningsmæssige gældsposter og private gældsposter. Der vil derfor ikke være nogen som helst tvivl om, at med den standende debat om angreb på rentefradragsretten vil den stemmeafgivning, som f. eks. venstre eller de konservative eller de radikale, hvem der kan være tale om, afgiver, blive trukket frem i den senere debat, for så har de jo godkendt, at der kan sondres mellem de to ting, hvad der vitterlig ikke kan.

Det vil volde en vældig bunke administrative besværligheder, og det vil i den grad forurene den offentlige debat fremover vedrørende rentefradragsretten, hvis vi virkelig skal opleve nu om et øjeblik ved afstemningerne vedrørende ændringsforslag nr. 1 at se f. eks. venstre, som hr. Anders Andersen antydede, eller de konservative, som det har været antydet under folketingsforhandlingerne, stemme imod ændringsforslag nr. 1 og dermed godtage, at man kan gennemføre den af ministeren i forslaget anførte sontring. Det kan man ikke, og der er ingen grund til at stille sig i en sådan position, at man bilder sig ind fra venstres og de konservatives, og hvis side der i øvrigt bliver tale om, at man kan ophæve tyngdeloven. Derfor vil jeg anbefale, at man også stemmer for ændringsforslag nr. 1.

Stetter (KF):

Industrirådet og Provinshandelskammeret har rettet henvendelse til folketingsudvalget og gjort opmærksom på, at den i lovforslaget indeholdte ordning ikke omfatter gælden på finanslån optaget tidligere end den 1. januar 1976. Industrirådet skriver bl. a., at de eksisterende finanslån er optaget under ganske samme usikkerhed og risici som nye finanslån, og der vil derfor ligge et beklageligt mål af vilkårlighed i at holde de eksisterende lån uden for lovforslaget.

Endvidere siger man i denne skrivelse til

folketingsudvalget, hvor venstre jo som bekendt også er repræsenteret, at det afgørende hensyn må være den i bemærkningerne til lovforslaget fremhævede uforudsigelighed af valutakurserne, som er særlig stor for lange lån. Vi er ganske enige med Industrirådet og Provinshandelskammeret i denne betragtning.

Man siger endvidere:

„De erhvervsvirksomheder, som med deres løbende finanslån gennem de senere år har medvirket til dækningen af landets store valutabehov, bør efter lovens ikrafttræden være sidestillet med andre virksomheder i henseende til begrænsningen af kursrisici på fremmed valuta. I modsat fald vil disse virksomheder leve med en betydelig utryghed, hvilket vil svække tilbøjeligheden til at foretage de nyinvesteringer, der også samfundsmæssigt er brug for.“

Den konservative gruppe er enig med Provinshandelskammeret og med Industrirådet, og derfor har vi stillet ændringsforslaget under nr. 3, som medfører, at de eksisterende finanslån kommer ind under ordningen. Jeg appellerer til folketingets partier om at stemme ja til dette ændringsforslag.

Jeg er dybt skuffet over at høre, at venstre har besluttet sig til at stemme imod. Det skulle være med den begrundelse, at denne ordning så vil have tilbagevirkende kraft, blev der sagt fra hr. Anders Andersens side. Det er jo en formel betragtning. De afdrag, som forfalder efter den 1. januar, ville komme ind under ordningen, og her er der jo ikke tale om tilbagevirkende kraft. Der er ingen danske virksomheder, som har som hovedopgave at spekulere i udenlandsk valuta. Det er en helt forkert betragtning. De danske virksomheder, som har været nødsaget til at optage lån, er blevet afvist hos danske banker også i den tid, hvor hr. Anders Andersen var finansminister, og er blevet nødsaget til at gå ud på det udenlandske kapitalmarked for at optage lån. Det er jo sagen. Og der er ikke nogen af disse virksomheder, der har spekuleret i valutakursændringer med henblik på eventuelt at opnå gevinster på dette punkt.

Det er en helt fejlagtig fremstilling fra hr. Anders Andersens side, og jeg beklager dybt, at partiet venstre har indtaget den holdning, man har, således at det ikke lykkes at få dette igennem. Jeg må sige, at efter-